

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Mater Amoris Et Doloris

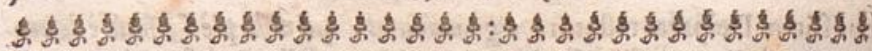
Ginther, Anton

Augustæ Vindelicorum, 1711

VD18 15312348

Consideratio LXIX. Mater Amoris & Doloris singulariter invocanda est, ut in hora mortis nobis assistere dignetur. Emblema. Horologium, ubi Index digitus horam secundam monstrat cum epigrapha: Utinam ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47286](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47286)

CONSIDERATIO LXIX.

Mater amoris & doloris singulariter invocanda est,
ut in hora mortis nobis assistere dignetur.

Tu nos ab hoste protege, Et horâ mortis suscipe.
Ecclesia in hymno de B. V.

*Rup. Abb. in
Gen. 3. 15.*

Eccli. 10. 21.

Solent serpentes in gramine latitantes (prout rectè obser-
vat Rupertus Abbas) contra homines non aperta vi, sed
dolis ac insidijs pugnare, eosque in calce à tergo morde-
re, & sic veneno in totum corpus proserpente interfice-
re, unde Lemma ab Ecclesiastico mutuatum: *In silentio
mordet.* Simili ferè modo antiquus ille serpens, ac generis humani
hostis infensissimus diabolus calcaneo hominis insidiatur, eumque quasi
à tergo mordere nititur; atque tunc præsertim omne virus suum contra
homi-

hominem exerere affolet, quando illi ex hac mortali vita ad iudicium & ad longam, longissimam æternitatem migrandum est: *Væ terra & mari*, ait S. Joannes, *quia descendit diabolus ad vos, habens iram magnam, sciens, quia modicum tempus habet*, ut hominem moribundum ad ruinam & æternam trahat perniciem; proinde nihil intentatum relinquit, quò tandem evadat victor. Et hoc est, ad quod alludit ipsa Veritas Deus, quando in paradiso serpenti isti tartareo, Evam seducienti, hanc edixit sententiam: *Et tu insidiaberis calcaneo ejus*. Et cur obsecro, calcaneo? Quare non oculis? Davidem consule ob alienam mulieris speciem oculis captum: *Vidit mulierem se lavantem*, &c. Quare non auribus? Evam considera faciles nimirum aures serpenti præbentem: *Eritis sicut Dij*. Quare non ori aut gulæ? Divitem Epulonem attende: *Epulabatur quotidie splendide*. Quare non manibus ac pedibus? Achan intuere: *Tulit aliquid de anathemate*. Quare non cordi? *De corde enim exeunt cogitationes male, homicidia, adulteria, fornicationes, furta, falsa testimonia, blasphemia: hæc sunt, quæ coinquinant hominem*. Cur ergo dicit Dominus, quòd diabolus hominis insidietur calcaneo: *Et tu insidiaberis calcaneo ejus?*

Observe: *Calcaneum*, inquit S. Vincentius Ferrerius, *quæ est ultima pars corporis, signat mortem*. Et doctissimus Alcuinus: *Diabolus, insidiatur calcaneo nostro, quia extremum vitæ nostræ acrius oppugnat*. Sed Deo & Homini Christo laudes sint immortales ac infinitæ, quòd moriens in cruce Sacratissimam Matrem suam nobis adversus mortem patronam commendavit potentissimam: *Ecce Mater tua*; dum enim morienti Filio sub cruce fidelissimè & non sine summo animi cruciatu adstitit, datum illi peculiariter est, ut filijs quoque suis spiritualibus ac clientibus in extremo vitæ articulo constitutis possit assistere, eis opem ferre, & dæmonum insultus repellere. Et quemadmodum luna nocti præesse dicitur: *Fecitque Deus duo luminaria magna: luminare majus, ut præesset diei, & luminare minus, ut præesset nocti*; ita Sacratissima Deipara in articulo mortis, quæ rectè cum nocte comparatur, suis dilectis Sodalibus, velut luna perfecta & plena illucescit. Audi Eminentissimum Tolerum super illud: *Mulier ecce Filius tuus*, ita loquentem: *Omnes nos curæ, protectioni & intercessioni Virginis commendat, nobis autem fiduciam confert, ut tanquam ad Matrem & Dominam in omnibus nostris confugeremus*. Et S. Bernhardus: *Gratias, inquit, age ei, qui talem tibi Mediaticem benignissimâ miseratione providit, quæ te neque in morte deseret, sed tibi obviabit velut Mater honorificata*: *Et nun-*

quid oblivisci potest Mater infantem suum, ut non misereatur filio utero sui? Unde rectè Ecclesia eam in hymno salutat: *MARIA Mater gratia, dulcis Parens clementia; tu nos ab hoste protege, & horam mortis suscipe.* Ita ò Domina! ita fiat: *Et horam mortis suscipe;* in quem finem pro corpore nostri Emblematis horologium adumbrari curavimus, ubi index digitus horam secundam monstrat, hoc est, felicem cum inscripto:

Utinam secundâ.

2. Hanc mortis horam secundam sibi oprabat impius Balaam Propheta, non ignorans, quòd æternitas à morte & ultimo vitæ momento pendeat: *Moriatur, inquit, anima mea morte justorum, & fiant novissima mea horum similia.* En quomodo mali, impij, athei & politici mortem felicem appetunt, sed vitam bonam fugiunt; prudentius ergo, sibi que utiliùs Balaam dixisset: *Vivat anima mea vita justorum, ut moriatur morte justorum,* quam tamen secundam mortem idolorum ille cultor ac fautor minimè invenit. O quantò feliciores vos estis, Clientes ac Sodales Mariani! quibus moriens in cruce JESUS Sacratissimam Matrem suam in S. Joanne pariter in Matrem tradidit, neque enim illi sufficiebat vos cœlestis Patris sui facere filios, nisi etiam, ut vos conjunctiores sibi redderet, dilectissimæ Matris suæ filios efficeret: *Vos Filij Excelsi omnes.*

Elias, dum quondam per turbinem in curru igneo in cœlum evasit, pallium suum Elisæo optimo discipulo reliquit: *Et levavit pallium Elie, quod ceciderat ei.* Plus Christus, ubi per turbinem passionis in curru igneo S. Crucis immensâ flagrans in genus humanum charitate recessit, vobis, ò cultores Mariani, reliquit, dum Sacratissimam Matrem suam, quæ velut pallium ipsi in hac terra fuerat, carne humanâ eum vestiens, & veluti pallio in utero obvolvens, vobis consignavit. Elisæus ope pallij Eliæ Jordanem, id est, *flumen judicij*, sicco pede transivit; vos, opitulante Virgine, felicem mortem obire, & sortem optimam in judicio sperare potestis: *Potentior enim, ait S. Ildephonsus, ad placandam iram Judicis invenire non potestis, quam illam, quæ mervit Mater existere ejusdem Redemptoris & Judicis.*

3. Cùm Barac strenuissimus belli Dux contra Sisaram moveret exercitum, cruento cum illo dimicaturus prælio, priùs ad Debboram mulierem prudentissimam, juxta ac piissimam se contulit, cui insinavit: *Si venis mecum, vadam; si nolueris venire mecum, non pergam; quæ dixit ad eum: ibo quidem tecum, sed in hac vice victoria non reputabitur.*

tur tibi, quia in manu mulieris tradetur *Sara*. Ivit Barac, & à Deb- *Hebr. 11.*
 bora Prophetissa confortatus, ingenti fide ac spe rem aggressus, felici-
 ter confecit, cujus etiam fidem commendat Hebræis Apostolus. Pu-
 gna & nobis imminet, Clientes Mariani! ex qua pender felix, aut
 eheu nimum infelix æternitas. O quanti momenti ista res est ulti-
 mum vitæ nostræ momentum! huic Imperatorum, Regum ac Princi-
 pum gravissima cedunt negotia, quia ab illis temporalis, ab illo ve-
 ro momento æterna pendet beatitudo; oportet ergo, ut de forti ac pru-
 dente Debbora nobis provideamus, quæ nobiscum ad hoc prælium se
 conferat, *ubi non erit nobis colluctatio adversus carnem & sanguinem, sed* *Ephes. 6. 12.*
adversus principes & potestates; adversus mundi rectores tenebrarum ha-
rum; propterea accipite armaturam Dei, ut possitis resistere in die malo.
 Debbora autem hæc nostra alia non est, quam Sacratissima Virgo Dei-
 para, quæ jam pridem antiqui illius serpentis caput contrivit; hanc,
 inquam, Sacratissimam, juxta ac potentissimam Heroinam stantem
 olim juxta crucem in cruento illo prælio, in quo sathan confractus, &
 orbis redemptus est, ad ultimum certamen nostrum sæpius, imò quo-
 tidie humiliter ac impensissimè invitemus, *ut eripiat inopem de manu for-* *Psal. 34. 10.*
tiorum ejus; egenum & pauperem à diripientibus eum.

4. In Numerorum libro refertur, quomodo Dathan & Abiron
 Moyli & Aaroni se opposcentes unà cum familijs suis à terra absorpti,
 & in inferni barathrum fuerint demersi: *Descenderunt vivi in infernum;* *Num. 16. 35.*
 & quare hoc? *Quia disrupta est terra sub pedibus eorum.* Supra quod
 pulcherrimè Richardus à S. Laurentio: *Terra, inquit, MARIA est,* *Rich. à S.*
quæ subtracta descendimus in infernum viventes sicut Dathan & Abiron. *O Laur. lib. de*
 terra benedicta, de qua Propheta: *Aperiatur terra, & germinet Sal-* *Laud. V. c. 3.*
vatorem. *Isa. 45. 8.*

Jeremias Propheta, quem Dei clementia imminente captivitate
 Babylonica ad populum misit, ut eum ad pœnitentiam concionibus
 suis excitaret, mirandam aliquando visionem habuit: *Et factum est ver-* *Jerem. 1. 11.*
bum Domini ad me, dicens: Quid tu vides Jeremia? & dixi: Virgam vi-
gilantem ego video. Alij legunt & exponunt: *Virgam oculatam, vel*
oculos apertos & vigiles habentem. Ad quid, obsecro, hæc virga vi-
 gilans & oculata? *Virga hæc MARIA est: Virga de radice Jesse, vigi-* *Isa. 11. 1.*
lans semper in nostrum commodum, clientumque suorum æternam
salutem, de qua & Balaam vaticinatus est: Orietur stella ex Jacob, & *Num. 24.*
consurget virga de Israël, & perciet duces Moab, vastabitque omnes fi-
lios Seth. hoc est, contrarias inferni potestates, hac enim virgâ per- *Isa. 30. 31.*

Cussus pavebit Assur, id est, diabolus & omnes ejus tartaræ legiones, Clientes Marianos in morte infestantes.

Moyſes quondam ope virgæ suæ, ingentium prodigiorum operatrice, mare rubrum divisit, & sicco vestigio Dei populum in terram promissionis traduxit: *Eleva virgam tuam, & extende manum tuam super mare, & divide illud, ut gradientur filij Israël in medio mari per siccum.* O beatissima Virgo! Mater viventium & morientium, tu per illam virgam adumbrata es, quâ opitulante turbulentum hujus sæculi mare, ipsâque mortem feliciter possumus superare, & ad patriam illam desiderabilem, perpetuo melle & lacte manantem, pervenire:

Hæc est, ait B. Petrus Damianus, *virga illa, quâ retunduntur impetus adversantium demoniorum; virga Aaron, per quam fiunt signa & mirabilia.* Baculum autem crucis intellige, quo non solum verberatus est, sed occisus ille insatiabilis homicida, qui mortibus hominum pascitur, & nutritur, in Virgine virga & baculo cruce, miserorum spes, & consolatio continetur, sicut sublimis Propheta clarâ voce declarat: *Virga, inquit, tua & baculus tuus ipsa me consolata sunt.*

5. Vidit aliquando Jeshæus Vates mentis suæ oculis Regis æterni solium, & ad dexteram illius adstantem Reginam mirabili splendore circumdatam, & auro, gemmisque interlucenibus coruscantem vestimentis: *Adstitit Regina à dexteris tuis in vestitu deaurato circumdata varietate.* Per quam supernorum civium Reginam alij Ecclesiam, sed S. Athanasius, S. Gregorius Neocæsariensis, Hugo Cardinalis, Alphonsus & alij, quos citat, & sequitur Thomas le Blanc, rectè Sacratissimam Deiparam, cœli terræque Reginam intelligunt, quam quondam Propheta Regius in spiritu non in throno regio sedentem, sed à dextris Regis cœlestis assistentem conspicatus est: *Adstitit Regina à dextris tuis.* Et quare non sedit, sicut quondam Reginæ Bethsabææ ad dexteram Regis Salomonis filij sui sedes erat parata: *Positusque est thronus Matri Regis, quæ sedit ad dexteram ejus?*

Adverte: *Stare*, inquit S. Augustinus, *auxilantis est, & advocati officium designat.* Quia ergo hæc potentissima cœlorum & totius universi Regina MARIA non sedens ad dexteram Christi supremi Judicis, sed stans observata est, Advocatæ officium in se suscepit: *Bene*, ait Hugo à S. Victore, *adstitit à dextris tuis, tanquam nostra patrociniatrix, gladium evaginandum peccatoris impediens.* Et doctissimus Idiota: *MARIA, inquit, non sedet, sed stat, ut peccatores adjuvet, ut ipsos protegat, præsertim in agone ultimo constitutos, atque cum tota æternitate*

tate colluctantes, quorum periclitantium in securam Virgo peculiarem solet suscipere. O si clamassent quinque illæ Virgines fatuæ non solum: *Domine! Domine!* sed & *Domina! Domina!* sine dubio ad celestes Agni nuptias fuissent admittæ; sed quia nimis serò venerunt, non sumentes oleum secum, & janua jam erat clausa, ideò æternum fuerunt reprobatae: *Nescio vos.* O vocem tremendam, quæ quasi tonitru & fulmen æternam in illas deronavit maledictionem: *Cum dixerit:* ait S. Chrysostomus, *nescio vos, nihil aliud quam gehenna & intolerabilis cruciatus relinquitur; imò verò etiam gehennâ istud verbum gravius est.*

Et quid, quæso, peccarunt fatuæ istæ Virgines? Dixi: Non sumpserunt oleum secum: *Oleum effusum est nomen tuum*, ô beatissima Virgo. *Et clausa est janua;* supra quod doctissimus Mansius: *Porta hæc MARIA est, janua cæli, ipsa est cælestis porta.* Væ ergo illi, cui hæc felix cæli porta in morte clausa est; econtra beatus homo, qui *vigilat ad fores meas quotidie, & observat ad postes ostij mei, qui me invenerit, inveniet vitam, & hauriet salutem à Domino.*

6. David puer pastoricius uno ex quinque limpidissimis lapidibus, quos sibi in torrente ad pugnam selegerat, robustissimum gigantem feliciter stravit: *Et misit manum suam in peram, tulitque unum lapidem, & fundâ jecit, & circumducens percussit Philistæum in fronte, & infixus est lapis in fronte ejus, & cecidit in faciem suam super terram.* Age anime mi! dum nunc tempus est, maturè tibi de quinque similibus provide limpidissimis lapidibus, hoc est, de Sacratissimo Nomine *MARIÆ*, quod quinque litteris, ceu pretiosis constat lapillis, in cuius Sacratissimi Nominis virtute in agone infernalem poteris superare Goliath: *Ubi Nomen MARIÆ, inquit Mellifluus, demonum nocuum effugatur, quia MARIA terribilis est, ut castrorum acies ordinata.*

Cæterum inquirunt Sacri Doctores rationem, quare pretiosissimus orbis Reparator Christus in cruce inter sceleratos pendens dorsum contra Jerosolymam converterit, & facie ad Occidentem spectarit; *Jerem. 13. 17. Dorsum & non faciem ostendam eis in die perditionis?* Item quare moestissima Virgo & Matrum omnium afflictissima in eadem Calvaria rupe juxta crucem stationem suam ad Aquilonem elegerit?

Ad

*Ant. Spinell.**in Throno B.**V. cap. 25.**Jerem. I. 14.**Luc. 19. 42.**Ant. Spinell.**loc. cit. n. 2.**4. Reg. 4. 40.*

Ad primum responderet Antonius Spinellus: *Nec sine mysterio Christi in cruce Occidentem respiciebat, quia scilicet adversus mortem, quae per occasum significatur, pugnabat: hoc etiam situ ad gentes in Occidentali plaga positas, quarum Princeps erat Roma, perpetua Vicarij sui sedes futura, oculo suae misericordiae intendebat juxta illud Psal. 65. Oculi ejus super gentes respiciunt, &c. Dolorosissima autem Mater JESU partem Aquilonarem ad crucem tenebat, quia ab Aquilone pandetur malum super omnes habitatores terrae, ac tunc praesertim, quando illis cum dormone, morte & tota aeternitate erit colluctandum. Ibi, ô peccator, circumdabunt te inimici tui, & coangustabunt te undique; ibi peccantem te quotidie, & non poenitentem timor mortis conturbabit te; ibi tædebit animam tuam vitae suae, eò quòd non cognoveris tempus visitationis tuae. Prò quàm horrenda te manet agonia, quàm formidabilis lucta, si te mors in peccatis stertentem occupaverit. O si cognovisses & tu, ô anime mi, & quidem in hac die, quae ad pacem tibi, quantam securitatem in morte tibi pariat vera & sincera devotio erga Sacratissimam & dolorosissimam Matrem MARIAM; hanc proinde saepius & impensius invoca, atque per dulcissimum COR JESU amantissimi Filij sui quotidie roga, quatenus, sicuti Christo in cruce pendenti & agonizanti adstitit, ita etiam tibi in morte & agone, fortasse brevi, brevi venturo, assistere dignetur. Audi pro solatio memoratum Antonium Spinellum: *Singulari, inquit, DEI beneficio Virgo Sanctissima humano generi in praesidium tributa est, & ideo ad hoc significandum versus eam partem, unde mala ingruunt, Aquilonarem scilicet, ad daemonum furorem reprimendum, dum staret juxta crucem JESU, constitit, quasi civitas refugij munitissima, ad quam peccatores à facie Aquilonis fugientes tuto se recipere possunt.**

7. Venit hinc mihi in mentem ille Prophetarum Filius, qui tempore Elisæi, grassante ingenti fame in regione, in agro colocynthidas, id est, cucurbitas agrestes collegit; ut ex illis sibi & cæteris Prophetarum filijs pulmentum coqueret; & ecce: *Cumque gustassent de coctione, clamaverunt, dicentes: Mors in olla. Vir DEI, erat enim pulmentum illud amarissimum, pessimum ac perniciosum, & tanquam venenum mortiferum. Quid ad hoc Elisæus? Afferte, inquit, favinam, quam cum in ollam misisset, non fuit amplius quidquam amaritudinis in olla.*

Dic anime mi! quid homini pacem habenti in substantijs suis morte *Ecc. 41. 1.*
 amarius? *Siccine separat amara mors?* Ah quantus pavor, quanta erit *1. Reg. 15. 32.*
 consternatio, si imminens iudicium & sempiterni gehennæ cruciatus
 illius peccatis debiti, animo repræsentabuntur? Hic enim verò de novo
 verificabitur: *Mors in olla*; tunc enim videbuntur illi omnes sensuales
 voluptates præteritæ velut amarissimum draconum fel & venenum
 aspidum insanabile. Quid ergo in re tanti momenti consiliorum, quia
 hic semel perijsse, æternum perijsse est? *Afferte*, dicebat Propheta,
farinam, quæ amaritudinem pulmenti instar amyli leniat, venenum
 tollat, ac gustui suave & sapidum reddat. Per farinam istam non-
 nulli Doctorum & SS. Interpretum intemeratam semper Virginem ac
 DEI Genitricem MARIAM intelligunt, quæ mortis angustias clien-
 tibus suis mirum in modum indulcorare, iratumque Iudicem mitigare
 affolet; hinc Sponsus ad Sponsam: *Venter tuus sicut acervus tritici*, *Cant. 7. 2.*
vallatus lilijs. De tritico habetur farina candidissima, & panis opti-
 mus cor hominis confirmans. O felix, qui in morte utroque gaudet
 & SS. Viatico & assistentiâ dolorosæ Matris, sic nec quidquam ama-
 ritudinis erit in olla mortis.

8. Felix ille Sunamitidis filius, qui in sinu genitricis suæ mor-
 tuus est: *Posuit eum illa super genna sua usque ad meridiem, & mortuus* *4. Reg. 4. 20.*
est. Et quid sequitur? Paulò post adventante Elisæo *oscitavit puer se-*
pties, aperuitque oculos, &c. Ecce qui mortuus credebatur, de novo
 feliciter ad vitam surrexit. O quàm felix ac beatus est ille MARIÆ
 Filius & Sodalis Marianus, qui in sinu Matris suæ supremum poterit
 exhalare spiritum, ô quàm felix! quoniam illi resurrectio debetur ad
 vitam meliorem, æternam ac felicissimam; & si amicus amicum non
 deserit, quantò minùs dolorosa Mater te deseret, si ejus fidelis amicus,
 filius ac cultor extiteris: *Fieri non potest*, ait devotissimus Blosius, *ut* *Blos. in Ca-*
pereat, qui MARIÆ sedulus & humilis cultor fuerit. *none vitæ*
spirit. c. 18.

Finem huic Considerationi imponar dilectus ille Christi Discipu-
 lus, de quo plures & magnæ auctoritatis Scriptores recensent, quòd
 post gloriosam B. Virginis ac Matris DEI MARIÆ in cœlum assump-
 tionem ingens eum inceserit cupido, hanc Dominam ac Matrem suam
 à Christo in ligno moriente sibi legatam, denuò in gloria cœlesti in-
 tuendi. Voti compos factus, & extra se raptus, JESUM & Sacra-
 tissimam Matrem ejus in immensa spectavit gloria, inter se tunc de de-
 cumanis illis tormentorum fluctibus in passione, cruce & morte quon-
 dam exantlatis, differentes. *Discursu terminato, Filio supplicavit*
Mater Dolorosa. *Cccc* *Mater,*

Pomer. lib.
3. de B. M. V.
p. 4. n. 4.
Et Justin.
Miechow.
To. 2. disc.
379. & alij.

Mater, quatenus omnibus illis, qui piâ mente horum meminissent dolorum, aliquam, & gratiam singularem dignaretur impertire; annuit dilectissimus Filius Sacratissimæ Parenti suæ, & hæc quatuor spondit dona. 1. *Ut quisquis Virginem per ejus dolores precaretur, is ante obitum verum de peccatis dolorem impetraret.* 2. *Ut ipse maxime instante morte presidio muniretur.* 3. *Se ejus cordi supplicia sua inscripturum, & ideo mercedem magnam aliquando præstiturum.* 4. *Se Matri jus omne dare & facultatem pro tali quolibet impetrandi.* Tu, si sapiens es, & non omnem negas humanam fidem, imitare hoc illustre exemplum, & Matris tuæ gemitus nunquam obliviscere, si in morte tua illam habere discipis propiciam, ô quàm beatus tunc eris, si sub illius umbra & protectione tuam in manus DEI commendabis animam. Finio cum S. Ephrem ita Sacratissimam Virginem deprecantem: *Adesto mihi nunc & semper ô Virgo DEI Genitrix, Mater misericordiæ, benigna & clemens, in presenti quidem vitæ cursu servens protectrix atque auxiliatrix, hostiles quoscunque impetus à me avertens, & in via salutis me constituens, ac in extrema vitæ articulo miseram animam conservans, &c.*

S. Ephrem.
in orat. ad
Virg.

CON